

Nummer 2 1991

Stockholms UFO-Nytt

Stockholms UFO-förenings informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål

Stockholms UFO-förening, STUFO
Box 6055

175 06 Järfälla

tfn 08-36 73 98

Postgiro 440 19 83 - 4

Kontaktperson Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening

Medlemsavgifter för 1991

Prenumeration/kalenderår	Nytt medlemskap	
	Helår 1/1-31/12	Halvår 1/7 - 31/12
Stockholms UFO-Nytt	70:-	35:-
Stockholms UFO-Nytt + UFO Aktuellt	160:-	130:-
Pensionärer, studerande (avser heltid)		
Stockholms UFO-Nytt	35:-	35:-
Stockholms UFO-Nytt + UFO Aktuellt	135:-	120:-

Hej alla

medlemmar!

Så har vi nu kommit fram till föreningens vårnummer och mycket har hänt.

Vi har haft årsmöte, se protokoll i slutet av tidningen.

Jüri Lina har varit hos oss och berättat om UFO-fenomen i öst, mycket givande.

UFO-Sveriges riksstämma var i år förlagd till Tällberg och den externa delen var i Rättvik.

Tre föredragshållare var med under dagen. Clas Svahn berättade om UFO-fenomen, från bluff till verklighet. Bertil Kuhleman talade om ringarna i Englands sädesfält.

Så var det Sten Lindgrens tur. Personligen ställde jag mig många frågor efter föredraget. Föredraget skulle vara mellan 14.00 - 15.00, 10 minuter i fyra avslutade Sten Lindgren sitt föredrag. Drog Sten Lindgren över tiden, för att tiden för paneldiskussion skulle bli så kort som möjligt? Dessutom har jag aldrig sett en föredragshållare ha så brått ut genom dörren efter sin presentation som Sten Lindgren hade, jag vet också att det var personer som sprang efter Sten Lindgren, för att han skulle vara med och svara på frågor om sina upplevelser.

Visste Sten L. att han inte kunde svara utan att blotta alla brister i sitt framförande?

Jag har tidigare lyssnat på föredrag av Sten Lindgren. Hur kommer det sig att Sten L. nu hade tagit bort olika delar från sitt föredrag? Delar som jag förstår, är alltför känsliga för Sten Lindgren att svara sanningsenligt på. Vill bara säga följande, tro inte på allt ni hör, gör er en egen uppfattning om UFO-fenomenen, jag är själv helt övertygad om att de finns, men jag tror inte alltid på sagor.

Till sist vill jag önska er alla en riktigt skön sommar.

Linga Lill

Innehåll:	UFO-fenomen och ödet	sid	2
	Liv i universum		3
	Ny tävling		5
	Hjärnan och naturkrafterna		6
	Jüri Lina		9
	Barn berättar om UFO:s		10
	Ett av mina möten med de utomjordiska		12
	UFO före 1800		16
	Möte med utomjordisk civilisation		17
	Mystiska cirklar och utomjordiska varelser		18
	Protokoll från årsmötet		21

UFO-fenomen och ödet

av

Gösta Eklund

Flygande tefat är alltid UFO, men UFO är nästan aldrig flygande tefat. Trots detta, så finns det UFO-rapporter sedan tusentals år tillbaka, som innefattar nästan allt, från flygande vimanor, och brinnande sköldar på himlen, till ljusfenomen och detaljerade beskrivningar av icke jordiska flygfarkoster.

Skulle alla dessa rapporter bara vara rent nonsens, inbillning eller masshypnos?

Då skulle UFO-frågan i alla fall stå kvar, och den kanske till och med har ökat i volym. Då vore det också på plats, att ändra UFO-fenomenet till UFO-problemet. Visst kan slumpen och tillfälligheterna spela oss riktiga spratt ibland, som t ex historien som här följer.

Är det slumpen, ödet eller, ja ge ett svar den som kan. För nog är denna berättelse tankeväckande, eller hur?

Morden på presidenterna Abraham Lincoln och John Fitzgerald Kennedy uppvisar en förbluffande serie överensstämmelser.

Abraham Lincoln invaldes i kongressen 1846, John Kennedy exakt 100 år senare. Lincoln valdes till Förenta Staternas president den 6 november 1860. Kennedy valdes till republikens president den 8 november 1960. Båda efterträddes av män från Sydstaterna som hette Johnson.

Andrew Johnson var född 1808, Lyndon Johnson 1908.

John Wilkes Booth, mannen som mördade Lincoln, föddes 1839. Lee Harvey Oswald, Kennedys mördare, var född 1939. Båda kom från södern,

och båda blev själva skjutna innan de hann ställas inför rätta.

Booth begick sitt brott på en teater och sprang sedan till en magasinsbyggnad. Oswald sköt Kennedy från ett fönster i en magasinsbyggnad - och sprang till en teater.

Samma dag som Lincoln mördades sade han till en av vakterna, William H. Crook: "Jag tror att det finns människor som vill ta mitt liv...och jag tvivlar inte på att de kommer att göra det...Om det skall ske, är det omöjligt att förhindra det."

Och Kennedy sade omisstänksamt till sin hustru Jackie och sin personlige rådgivare Ken O'Donnell: "Om någon verkligen vill mörda Förenta Staternas president, så är det en lätt sak. Det enda man behöver göra är att en dag gå till en hög byggnad med ett gevär med kikarsikte, och det finns ingenting att göra åt det." "En dag" visade sig vara just den dagen. Han sköts två och en halv timme senare.

Lincoln och Kennedy var båda förkämpar för medborgarrätten, båda sköts en fredag, i bakhuvudet. I båda fallen var hustrun närvarande.

Lincoln sköts på Ford's Theater. Kennedy sköts i en bil tillverkad av Ford Motor Company - en Lincoln.

En sista tragiskt sammanträffande är att Lincoln hade en sekreterare vid namn Kennedy, som rådde honom att inte gå till teatern i Washington den ödesdigra dagen...Kennedy hade en sekreterare vid namn Lincoln, som bestämt avrådde honom från att resa till Dallas.

Gösta Eklund

Liv i Universum?

Av Andreas Ohlsson

Snart kanske vi kan få svar på den här frågan!

Vi här på jorden håller nu på att sända ut signaler med hjälp av radioteknik, till olika delar av stjärnhimlen. Bit för bit.

Den 16:e november 1974 sändes en radiosignal till stjärnhopen M13, 25.000 ljusår från jorden.

Det tar alltså 25.000 år för signalen att nå M13. Och om det finns liv där så skickar de förhoppningsvis en signal tillbaka och vi får svar. Alltså tar det hela 50.000 år för oss att veta om det bor några på planeterna runt M13. I detta fall rör det sig om enorma avstånd.

Det finns naturligtvis stjärnor på närmare avstånd. T.ex. Vega på ca 26 ljusårs avstånd. Men ännu är det tyst. Fast det är ju inte så konstigt. Vi har just börjat. Ett problem kan vara att "de" inte kanske använder sig av radioteknik som vi gör.

Vi kan ju bara titta på oss själva. För bara ett hundra år sedan hade vi knappt börjat med radio ens. "De" kanske är i det stadiet nu det är otroligt svårt att träffa rätt i tiden. Sannolikheten att vi skulle hitta en civilisation som har kommit exakt lika långt som vi är mycket liten.

"De" kan också ha kommit bra mycket längre än oss i utvecklingen. Vi avlyssnar stjärnhimlen också. Idag skulle vi kunna lyssna till någon närbelägen civilisations radioprogram. Men det har vi inte hittat någon än.

Kanske är vi redan upptäckta av någon överlägsen civilisation? "De" kan sitta och avlyssna våra radioprogram utan att vi märker något, "De" kanske

till och med redan är här och smygtittar på oss i deras rymdfarkoster!

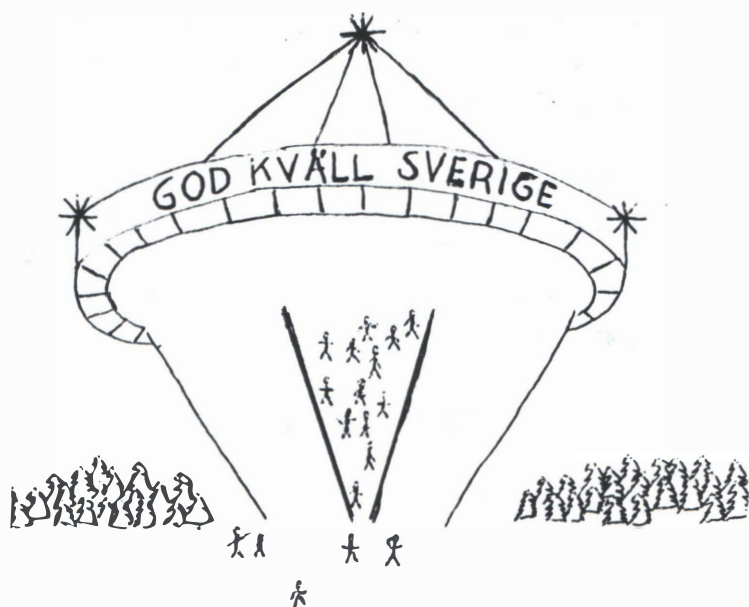
Övervakade!

Då är det nog inte så konstigt att folk ser "flygande tefat". (UFO-Unidentified Flying Object). Kommer "de" och tittar på oss efterblivna jordbor och skrattar åt våra fumligheter?

En del önsketänkare tror att rymdfararna kommer att hjälpa oss med våra problem.

Att "de" på andra planeter skall kunna åka hit tycker många är konstigt: "Det går inte, det tar för lång tid och det är för stora avstånd".

Visst tar det lång tid... för oss. Med våra hastigheter tar det lång tid, men "de" kan säkerligen komma upp i högre hastigheter än vi kan.

"De" kan också leva längre än vi, vem vet, "de" kanske lever i flera tusen år. Tänk dig att de gör det och kan åka i ljusets hastighet. Då är det inga problem att för "dem" resa i rymden.

Folks allmänna uppfattning om vad de tror om UFO:s är ibland att de inte existerar. Och "varför inte"? frågar jag då. "Nej, för att jag bara tror på det jag ser" får man ibland till svar.

Frågar man sedan om de tror på att t.ex. Gustav Wasa levde. Det "vet" de ju att han levde. Jamen, ni har ju aldrig sett honom och ni tror bara på det ni ser!. Sedan vill de inte prata med mig mer!?

Det kan vara världens trafik emellan stjärnor och galaxer i Universum och det kanske sjuder av liv.

Skall man vara realist enligt vissa (den skaran miskar dessbättre) så finns det inget liv på någon annan plats än Jorden i Universum. Skall man vara realist enligt andra så finns det liv på andra världar, sedan finns det många som väger där emellan.

Det finns över 250 miljader stjärnor i Vintergatan, (Antalet växer). Därmed ökar sannolikheten att liv finns på andra håll i vår galax. Vi kan bara inte vara så unika att vi är de enda i Universum. Det kan finnas olika former av liv. Endast några växter kan finnas på andra planeter och det var så vårt liv började, eller högt utvecklade samhällen. "De" kan vara lika okloka som vi och starta kärnvapenkrig och miljöförstöring osv.

Våra vänner bakom solarna är kanske tidsresenärer. Detta låter oerhört komplicerat för oss. Men vad gör vi själva om flera hundra tusen år? Om vi finns då. Är vi själva ute och tittar på efterblivna världar som vi var.

Eugen Semitjov

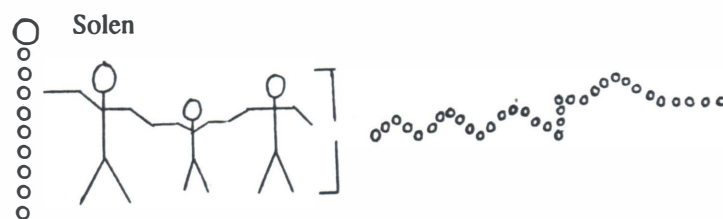
Eugen Semitjov, vår svenske världsberömda journalist som avled för bara något år sedan, skrev själv så här:

"...Den systematiska spaning som pågår och som kommer att intensifieras i både öst och väst bör enligt kalkyler kunna leda till att vi inom en relativt snar framtid - möjligen före 1900-talets slut - kommer att få kontakt med åtminstone en utomjordisk civilisation!!! Dagen "K" (Kontakt) kommer allt närmare".

Signal från Jorden

När vi från jorden skickar ut en signal ser det efter tydning ut ungefär så här:

Vänstrahörnet, längstupp: Vår sol, de nio prickarna under talar om hur många planeter solsystemet har. De övriga ojämna prickarna tyder på hav och land.

Människorna under är tvåkönade och de har barnet mellan sig och det visar att de kan föröka sig. Mannen till vänster pekar mot planet nr 3, räknat från solen där budskapet kommer ifrån. (Jorden)

Vår medellängd får "de" reda på om de tar reda på att vi skickat ut budskapet på våglängden 16 cm. Multiplicera 16 med 11 och det blir 176 cm! Finurligt, inte sant. Detta var en lättare variant. Det finns andra utseenden på dessa budskap.

Kanske har Semitjov rätt? Kommer vi få kontakt med någon annan civilisation - intelligent sådan.

Hela vår livssyn skulle förändras. Det skulle bli det största som hänt vår mänsklighet någonsin. Tanken är mycket spännande! Jorden är ett sandkorn i en öken, jämfört med Universum. Kommer vi någonsin att finna ett slut på Universum? Och vad finns det sedan.

Att sända ut en signal är ju inte så komplicerat. Det är att få svar som är mycket svårt! USA har skickat upp ett jätteinstrument i en bana kring jorden. Med den skall vi kunna se långt mycket längre och tydligare ut i rymden. Ska vi hitta nya planetsystem? Det här jätteteleskopet ser faktiskt långt

längre ut än vad Voyager 2 ser nu, trots att den är bortom Neptunus, långt ute i vårt kallare solsystem.

Men Voyager, har trots det en mycket viktig uppgift. Den skall ut ur vårt solsystem och bort i Vintergatan. I Voyager finns nämligen en interstellär skiva som är guldfärgad. På den skivan finns en hälsning på 60 olika språk och det finns mycket annat också. Skivan är gjord så att den skall hålla en miljard år.

Andreas

Pratbubbla-Tävling

Vad säger de till varandra? Kan Du fylla de två pratbubblorna med något innehållsrikt, tokigt, finuerligt eller klokt och sansat?

Skicka in Ditt förslag till Stockholms UFO-förening, Box 6055, 175 06 JÄRFÄLLA, och Du kan vinna ett 180 minuters videoband. Glöm inte att skriva Ditt eget namn och adress.

Jurymedlemmar: Andreas Ohlsson, Laila Harlin, Inga-Lill Wallin som röstar fram det bästa förslaget som publiceras i nr 3.

Svaren insändes senast den 20 augusti.

Alla är välkomna
med material till
denna tidning!

Hjärnan och naturkrafterna

av

Imre Horvath

Kunskap om signalerna ger förståelse.

Kunskapen om de elektromagnetiska processerna kan bli till nytta för oss när det gäller förebyggande av olyckor. E. Stanton Maxey, kirurg vid ett sjukhus i Stuart i Florida, tror att inträngandet av svaga magnetiska vågor i hjärnan kan hjälpa till att förklara orsaken till en del olyckshändelser som hittills tillskrivits den mänskliga faktorn, som exempelvis när en bilförare gör någon oförklarlig manöver. Elektromagnetiska vågor kan passera genom metall-struktur som bilar- och flygplanskabiner och påverka människors mentala aktivitet, förlänga deras reaktionstid och sänka deras vakenhetsnivå. Kort sagt, den skapar ett idealistiskt förhållande för en olyckshändelse.

Maxey har påvisat att det går att förändra hjärnrytmen genom att utsätta hjärnan för extremt lågfrekventa magnetvågor. Vi vet att vissa väderlekstyper producerar sådana magnetvågor och därför verkar det ställt utom tvivel, att piloter/ bilförare riskerar att deras hjärna påverkas av naturens krafter. Maxey som har en rad patent på sina blindlandningsinstrument har konstruerat apparater som kan mäta de magnetiska förhållandena i en flygplanskabin, och som automatiskt genererar magnetvågor för att kompensera fluktuationer i dessa, samt garanterar ett stabilt klimat för piloten.

Både positiva och negativa joner dvs elektriskt laddade atompartiklar påverkar olika människor på olika sätt, precis som mycket annat, exempelvis te och kaffe. Generellt kan dock sägas att positiva joner har en tendens att åstadkomma skadliga effekter, medan negativa joner är bra för

oss. De lindrar märkbart hösnuva, astma och diverse allergier. De tycks också kunna stabilisera blodtrycket, höja arbetskapaciteten och inlärningsförmågan, sänka reaktionsnivån och öka motståndet även mot allvarligare sjukdomar. Det finns tecken som tyder på, att de joner vi andas in har ett tydligt inflytande på vårt allmäntillstånd.

Doktor Kreuger beklagar att så många människor, framförallt stadsbor och industriarbetare, tillbringar en så stor del av sitt liv i en miljö som berövar dem de naturliga luftjonerna. *"I värsta fall kan de biologiska förändringar som bristen på luftjoner åstadkommer visa sig vara lika nedslående som en del av dem Rachel Carson avslöjade i Tyst vår"*, varnar Kreuger.

Igho H. Kornbluh, pionjär inom jon-terapi, avliden 1973, föreslog 1957 att man skulle undersöka jonisationens effekter på hjärnrytmen, och det har nu konstaterats att Alfavågorna med jonisationens hjälp kan reduceras i frekvens samtidigt som amplituden ökas med upp till 20 %. Artificiella joner har också visat sig vara till fördel för idrottsmän. De ökar kroppens kapacitet och normaliserar ämnesomsättningsbalansen när det gäller vissa vitaminer.

I München där man testat tusentals förare fann man att deras reaktionsnivå kunde påverkas om de utsattes för en negativ joniserad luftström.

Däremot kände de sig dåliga av positiva joner och sådana förlängde oundvikligen deras reaktionstid. Många bilförare bl a i Amerika håller sig numera med små jonbildare och det finns skäl att påstå att sådana borde vara lika obligatoriska som säkerhetsbälten.

En annan sak som bör intressera bilförare är en portabel apparat som kan mäta den elektriska fältintensiteten

Apparaten konstruerades 1956 av bulgaren Cristjo Cristoff som upptäckte att vissa typer av plast-överdrag på stolar, framför allt av polyeten, kan utveckla lokala negativt elektriska fält på upp till 10.000 volt per meter (V/m), som ett resultat av friktionen mot kläderna. Av inte helt klarlagda skäl reagerar människokroppen på en frånvaro av naturliga positivt elektriska fält, som uppmätts till i genomsnitt 500-800 V/m. Det kan bero på att ett positivt fält attraherar negativa joner, vilka har visat sig ha en mängd gynnsamma effekter, medan ett negativt elektriskt fält inte har det. Genom sin metallkonstruktion avskärmas det inre av bilar, flygplan och ubåtar i stor utsträckning från det naturliga elektriska fältet i omgivningen. Sådana metallkonstruktioner fungerar därför i viss mån som en Faradays bur, dvs ett hinder för det elektriska fältet, vilken drastiskt förändrar den elektromagnetiska miljön i dessa maskiners inre.

En lång rad försök, av vilka en del företogs redan på 1800-talet, har visat att negativa elektriska fält undergräver djurens vitalitet, väcker skräck och oro hos dem, samt minskar deras aptit och fortplantningsförmåga. Positiva elektriska fält förbättrar andningen, matsmältningen och ämnesomsättningen.

US Air Force har genomfört experiment med starkt positiva elektriska fält och funnit att de kan vara till avsevärd hjälp för att förbättra piloternas uppmärksamhet och motverka trötthet. Om ett litet begränsat och avskärmat område omringas av ett 1.000 V/m positivt fält kan detta inte bara minska försökspersonernas trötthet utan också höja deras prestationsförmåga långt över det normala. Doktor Cristoff har konstruerat en knytvävstor **antitrötthets-apparat** vilken drivs med ett bilbatteri och genererar ett positivt elektriskt fält på 3.000 V/m. Således ytterligare ett verktyg som kan hjälpa till att rädda liv i trafiken på vägarna och i luften.

Gültekin Caymaz, en turkisk läkare, är övertygad om att plötsliga stegringar av den atmosfäriska

elektriciteten kan orsaka olyckor (exempelvis Sojus II besättningens mystiska död). Caymaz lade märke till att så snart en plötslig stegring av den positiva spänningen inträffade så skedde också en flyg- eller bilolycka. Det hände också ofta att blodstörningarna ökade bland de cirka 1.000 patienterna på Atatürk sjukhuset i Ankara, där han arbetade.

Guy Lyon Playfair rekommenderar i sin bok **"KOSMISKA KRAFTER och hur de påverkar oss"** att folk borde förvarnas om att deras reflexer kan bli långsammare och att de bör köra extra försiktigt, när den atmosfäriska elektricitetens mätvärden blir höga. Alla bilförare borde rekommenderas att inta kaliumsalter och fästa jordledningar vid fordonen. Det borde vara obligatoriskt med information om mätvärdena för den atmosfäriska elektriciteten i de dagliga väderleksprognoserna i radio och television.

Det verkar numera helt klart att det finns ett naturligt samband mellan levande materia och svängningar utifrån och det är lika klart att det är onaturligt att upplösa sådana samband. Med andra ord skulle det kunna vara naturligt för en levande varelse att kopplas till något naturligt, men onaturligt att kopplas till något artificiellt. Den frågan blir viktig när vi kommer underfund med att fränkoppling och onaturlig koppling båda visar en tendens att medföra sjukdomstillstånd, av vilka en del helt uppenbart är mycket allvarliga. Hit hör bl. a. störningar i biorytmen, orsakade av oregelbunda arbetstider.

Ett exempel på fränkoppling är sk **jet-lag**, dvs det fenomen som förorsakar omställningssvårigheter vid långa flygsträckor. När jet-passagerare flyger från öst till väst eller vice versa och passerar flera tidszoner blir deras kroppar tidsmässigt desorienterade. Kroppen kan behöva upp till en vecka för att omkopplas till den nya dygnsrytmen. Det är lätt att begripa att många felaktiga beslut hinner fattas under den tiden; beslut som kan bli ödesdigra för många människor om man är affärsman eller politiker.

Jet-lag är detsamma som fränkoppling av de

cirkadiska rytterna.* Ännu farligare än jet-lag är kanske en ofrivillig koppling av våra kortare infradiska rytmer, och sådana kan ske på många olika sätt. Det har hänt att människor har fallit i trance på biografer där projektorn gått med för låg hastighet och därmed matat åskådarnas ögon med flackande ljus från 7 till 15 Hz. Sådan hjärnkoppling kan till och med orsaka epileptiska anfall. En neurolog från Manchester har i The Lancet beskrivit tre tillfällen då kvinnliga patienter fått kraftiga anfall (grand mal) när de försökt justera en flackande TV-bild. Detta samband mellan fladdrande ljus och epilepsi var bekant redan bland romarna. De brukade låta en drejskiva rotera framför ögonen på slaverna för att se om de led av epilepsi. Detta handlar om biokoppling i dess enklaste form; något som vi kan råka ut för betydligt oftare än vi är medvetna om.

Flackande ljus med en frekvens av 10 Hz, dvs den dominerande hjärnvågsfrekvensen hos en människa i psykiskt spänt tillstånd, kan också framkalla små och stora epileptiska anfall hos människor med svagt centralt nervsystem. Många trafik- och flygolyckor beror nästan säkert på koppling mellan bilförarens eller pilotens hjärna och solskenet. Otursamt nog kan den bilförare som kör i jämn hastighet få sin hjärnvågsfrekvens överförd till Alfa-dominans (cirka 10 Hz), vilket nästan alltid får katastrofala följder. Ironiskt nog kan således de bilister som håller sig till föreskriven hastighetsbegränsning bli mest lidande.

Fiskarna och fåglarna liksom insekterna har anpassat sig till naturkrafterna runtomkring sig. De har därför bevarat och utvecklat sin känslighet för dessa krafter. Människan kan däremot knappast anpassa sig till något som hon över huvud taget inte kan registrera medvetet. Och inte bara det!

* Vår vanligaste biologiska rytm (biorytm) bör vara en som omfattar 24 timmar, och så är det också -men inte exakt! Därför har man myntat begreppet cirkadium - av latinets circa = ungefär, och dies = dag - för att beteckna en period om 24 timmar, som inte behöver motsvara ett exakt soldygn om 24 timmar eller ett måndygn om 24,8 timmar. Cykler som är kortare eller längre än ett cirkadium betecknas som infradium respektive ultradium.

Hon har också till naturens egna krafter lagt mäktiga artificiella sådana utan att varken känna till eller inse effekterna av sådana företag. Var finns den vishet som gått förlorad i kunskapen och den kunskap som gått förlorad i information, frågade med rätta T.S. Eliot.

Sluta tänka i vinkelrätt

Det är knappast rätt att påstå att mänskligheten på alla fronter gått framåt i takt med det årliga antalet examinerade forskare och vetenskapliga avhandlingar. Tvärtom skulle man rent av vilja hävda att ju mindre information människan har tillgång till, desto mer vishet får hon genom sina egna instinkter. Vetenskapsmannen Bob Johannes påstod att han lärt sig mer av en obildad fiskare angående ett stort vetenskapligt ämne än vad som kunde inhämtas ur hela litteraturen på samma område.

Om vi åter lär oss att lyssna till våra instinkter - det bör vi göra eftersom de ofta svarar på stimuli som faktiskt existerar även om vi inte kan iaktta dem medvetet - så kommer vi inte att kunna använda våra tekniska och medicinska framgångar destruktivt. Vi kommer istället att leva i harmoni med dessa och naturen, och därmed avsevärt förbättra vår relation mellan oss människor och andra levande varelser på jorden. Med andra ord vi skulle förstå och respektera varandra mycket bättre!

Men vi kan inte gärna behärska våra kropps-funktioner om vi inte är medvetna om dem. Därför är varseblivningen den första länken i biofeedback-kedjan. Först och främst bör vi lära oss behärska alla våra kroppsfunktioner så att vi blir mindre mottagliga för en mängd olika slags sjukdomar. Detta är teoretiskt fullt möjligt. Och det kan vi vara glada för.

En annan orsak till optimism när det gäller behandling med biofeedback är kroppens egen underbara förmåga till självläkning och dess goda möjligheter att förstärka denna förmåga och bygga upp en immunitet. Trots alla framsteg inom medicinen är det fortfarande så att en del av de mest imponerande fallen av tillfrisknande sker när patienten bestämmer sig för att bli frisk!

Det är ett grundläggande biologiskt faktum att varje människa är, liksom lejonet, och som Rousseau sade, född fri. Människan är fri i den meningen att hon är utrustad med ett nervsystem som, om det får tillräcklig information, kan åstadkomma ett beteende så adekvat och så riktigt, att individen får en känsla av frihet, suveränitet och lust att leva. Låt oss därför med denna insikt för ögonen bli harmoniska och balanserade individer genom att utnyttja naturens egna krafter och sunt förnuft.

Imre Horvath

Lotteri - femarmad ljustake

Den femarmade ljustaken + en liten ljustake som lottades ut i samband med föreningens möte i Tingshuset (när Jüri Lina var där).

Vinst har utfallit på lott nr 78 och 79.

Båda numren tillhörde Beatrice Magnusson.

Grattis Beatrice.

Föredrag av Jüri Lina, om UFO i öst.

Av Andreas Ohlsson

Vi hade nöjet att lyckas inbjuda Jüri Lina till ett föredrag för våra medlemmar i Tingshuset, Barkarby den 12:e mars.

Jüri Lina höll ett mycket intressant föredrag och han visade oss några korta sekvenser ur olika videofilmer.

Han berättade om UFO-forskningen i Sovjetunionen som de flesta där tycks ta på allvar. Trots att forskningen i Sovjet på området är mycket ung så har den etablerat sig såväl i massmedia som hos forskare mycket snabbt.

Ca 25 personer hade lyckats ta sig dit och tycktes med intresse följa vad Jüri berättade om.

Jüri Linas bok om UFO-forskningen i Sovjetunionen går f.ö. att beställa från Nyköpings Tvärvetenskapliga bokförening.

Andreas

Jüri Lina under sitt föredrag om UFO:s.

Har ni tänkt på,
att om man är tillräckligt många om en galenskap
blir det något helt normalt?

Majolin Pierre

Barn berättar om UFO:s

av Elsie-Marianne Molin

Det är inte bara vuxna människor i olika åldrar och med alla sorters yrken som ser UFO:s, utan många barn gör det också. I boken "Are we being watched?", utgiven 1980, har författarparet Janet & Colin Bord samlat en massa berättelser från olika länder om barn, som uppger sig ha sett UFO:s. Enligt bokens företal kommer uppgifterna bl.a. från tidskrifter Flying Saucer Review, Bufora Journal och Canadian UFO Report.

Man vet inte om barnen har hört talas om UFO:s eller läst om dem eller sett UFO-program i TV. I England finns en tidning som heter Magic Saucer, som riktar sig direkt till barn. En del engelska barn kanske har läst den. Uppgifter härom saknas i boken. Här följer ett urval av berättelserna.

Manly, Australien, augusti 1965

När Kimbal Burke, 12 år, en kväll tittade ut genom fönstret, såg han ett ljus på himlen, som närmade sig och flög långsammare än ett flygplan. När föremålet passerade huset, såg han att det hade röda och vita ljus runtomkring. Kimbals far, som var reporter och fotograf vid tidningen Sun-Herald, tyckte att det såg ut som en upplyst semitrailer (en släpvagn efter en bil) med 4-5 små röda ljus som kantade det vita ljuset. Det hördes ett högt ljud som inte lät som ett flygplan. Han tog två fotografier, som dock bara visade ett starkt ljussken.

Många UFO-vittnen berättar att de har sett en farkost med en rad fönster och en dörr, men på alla bilder i UFO-böcker syns bara en mörk "hatt" mot en ljus himmel eller ett starkt ljus-sken mot mörk bakgrund. Finns det någon fysikalisk förklaring till att man kan se en farkost men inte

fotografera den? En fotografisk film är ju inte samma sak som det mänskliga ögat. Kan man lura en film men inte ögonen? Eller har UFO-vittnet aldrig sett det han tror sig se?

Wednesbury, West Midlands, 7 november 1976

När Jacqueline Bradshaw, 13 år, vid halv åttatiden på kvällen stod vid en busshållplats och väntade på bussen, hörde hon ett surrande ljud och tittade uppåt. Då fick hon se ett ovalt, silverfärgat föremål med vita ljus runt kanten och en utbuktning nedtill. Det lutade och snurrade medurs och rörde sig över de närbelägna husen. Jacqueline såg föremålet 3 - 5 minuter innan bussen kom.

Arizona, maj 1975

Kathy, 14 år, och hennes bror John Beardsley, 17 år, såg en kväll ett lysande UFO, som hade ett högfrekvent surrande ljud. Det gav ifrån sig röda och gröna blixtar och sände ut en ljusstråle som kunde göras hur kort eller hur lång som helst. Den slutade mitt i luften med vad John kallade en avklippt ända. När ljuset började vändas mot John och Kathy blev de rädda och sprang inomhus. UFO:t avlägsade sig sedan.

Pontevedra, Spanien, 4 april 1974

När 13-åriga Maria Luisa Diegniz Lopez och hennes 12-åriga kusin Manolita Lopez Rodrigues var på väg till skolan vid halv niotiden på morgonen, såg de en aluminiumfärgad farkost som ljudlöst kom ner 100 meter från dem och svävade 12 meter över marken. Den var stor som en buss och hade ett torn upptill

med två fyrkantiga öppningar. Ovanför fanns det något som flickorna uppfattade som ett sökarljus. Nedtill fanns det två L-formade ben. De tittade på farkosten ungefär en minut sedan flög den norrut.

Marysville, Ohio, USA, 27 oktober 1954.

När barnen i en skola i Marysville hade rast på skolgården vid 15-tiden, såg några av barnen ett starkt lysande cigarrformat föremål som svävade över skolan. De sade till några lärare, som sedan tillsammans med ett sextiotal barn såg föremålet som svävade i luften och sedan sköt iväg med en förfärlig fart. När det försvann föll ett vitt slöjliknande material ner över träd och buskar. Det brukar kallas "änglahår". Det smälter fort och ingen vet vad det består av.

Irlam nära Manchester, England, 5 juli 1977

När Sean O'Sullivan, 12 år, tittade ut genom fönstret vid halv elvatiden på kvällen, såg han på en halv kilometers avstånd ett gulvitt cigarrformat föremål som svävade i luften. Från cigarrens ena ände sköt det ut en ljusstråle som stoppade innan den nådde marken. Det såg ut som om den hade blivit avskuren mitt i luften. UFO:t tände och släckte ljusstrålen upprepade gånger och lät den svepa runt. Seans vän Mark Nealon såg samma föremål från sitt fönster längre ner vid samma gata. UFO:t flög sedan sin väg.

Tolstoi, Manitoba, Canada, augusti 1972

En familj med fyra barn, som kl. 10 på kvällen återvände till Canada från sin semester i USA, såg ett starkt ljus på himlen till höger om bilen. Ljuset närmade sig hastigt, och snart lystes bilen upp av ett ljus som var starkare än dagsljus. Barnen som sov i baksätet vaknade, och Wayne, 10 år, blev förtjust när han förstod att det var ett UFO. Han tog en ficklampa och blinkade fyra gånger mot UFO:t och UFO:t svarade genast med fyra blixtar. Wayne's mamma signalerade också med ficklampan och fick svar från UFO:t. Bilen stannade och radion tystnade och det blev mycket varmt i bilen. Strax därefter gav sig UFO:t iväg, och då startade bilen igen.

County Durham, England, 6 juni 1977

När Mark Henshall, 16 år, åkte motorcykel på en landsväg en mörk regnig kväll, fick han se två rödlila ljus på himlen, som höll sig jämsides med honom. Sedan försvann de, men just när en Jaguarbil passerade honom lyste ett starkt ljussken ner på både honom och bilen. Mark tittade då upp och såg ett ovalt föremål som glödde med ett starkt skär-rött sken. Hans motor började gå dåligt men ändå drogs motorcykeln framåt av en osynlig kraft. Han bromsade men kunde inte få motorcykeln att stanna. Han kände också hetta runt omkring sig och hans vattentäta dräkt började ånga. Plötsligt försvann UFO:t och då kunde Mark stanna. Han talade med bilföraren som också hade haft besvär med sin bil. Båda var mystifierade. När Mark kom hem såg hans mor att han var röd i ansiktet, som om han hade blivit solbränd.

Thompson, Manitoba, Canada, juni 1967

När familjen Le Marquands fyra barn och en kamrat till dem lekte utanför huset vid sextiden en eftermiddag, kom det plötsligt en stark vind som började virvla upp damm och skräp runt omkring huset. Allesammans hörde ett pipande ljud ovanifrån och när de tittade upp såg de ett fyrkantigt, aluminium- och svartfärgat UFO som sakta snurrade runt ovanför huset. Plötsligt hörde gruppen ett skrapande ljud, och när de vände sig om såg de att den 13-årige pojken hängde fast vid den 8-åriga flickan som hade dragits upp i luften av det mystiska suget från UFO:t. Just då började UFO:t röra sig uppåt och vinden upphörde och flickan föll tillbaka till marken utan att skada sig. När hennes föräldrar sedan frågade henne vad hon kände när hon drogs uppåt, svarade hon att hon inte kom ihåg någonting från det vinden började och tills hon föll ner igen. Efteråt upptäckte familjen att den egendomliga vinden hade dragit upp damm och skräp i en tät cirkel runt deras hus, men inte inverkat på några andra hus.

Elsie-Marianne Molin

forts. i nästa nr

Ett av mina möten med de utomjordiska

av Channie

Jag hade sedan tidig barndom haft kontakt med en utomjordisk kvinna, Tissi Mo. Hon hade varit min vän men också lärt mig mycket genom åren. Hon hade nu berättat att det var dags för mig att träffa andra varelser än henne.

Jag skulle möta min "sanna" lärare, som hon kallade honom.

Hans namn var Alexis Yexes. Jag hade inte fått veta något om hans härkomst eller vilken "ras" han representerade. Men jag antog att han inte skulle skilja sig så väldigt mycket från de andra varelser som jag sett under årens lopp. De hade alla varit förhållandevis människolika.

När jag nu stod och väntade på denna man hade jag alltså ingen aning om hur han såg ut. Jag stod på trappan till mina föräldrars sommarstuga i Vallentuna. Det var sommaren 1975 och jag var 14 år gammal. Mina föräldrar var borta på fest och skulle så förbli till sena natten.

Kvällen var ljum, vinden lekte lite i min tunna sommarklänning. Jag stod och tittade ut i mörkret bort mot skogen. Jag hade väntat i 15 minuter. Det var inte så att han var sen, det var jag som otåligt väntade på att få träffa honom. Jag var mycket nyfiken på denne man. Jag kunde redan känna utstrålningen från honom. Han syntes inte till än. Men luften vibrerade redan av hans rena godhet och fick mig att känna mig lugn och trygg i natten.

Så dök han äntligen upp. Han steg ut på grusgången cirka 5 meter framför mig. Den svaga belysningen över ytterdörren träffade honom bara delvis.

Plötsligt frös jag till is och mitt hjärta tycktes sluta slå. Kvällen kändes inte så ljum längre.

Hans ögon....

De ögon som nu iakttog mig utifrån mörkret lyste en med klar skarp grön färg. När jag så till sist kunde flytta blicken från dem såg jag att hans drag inte alls kunde kallas mänskliga. Ansiktets form var ganska kantigt men det kala huvudet var rundat och tycktes ha en ljusare färg än resten av ansiktet. Ögonbrynen var stora och buskiga och fick honom att se grym ut. Han var lång, säkert minst 2.20. En mörk slängkappa dolde fullständigt alla konturer av den långa kroppen. Jag hade ingen aning om vad som kunde dölja sig där bakom. Hur många armar och ben eller något annat, kanske hemskt. Samtidigt som jag rös till av obehag, sa han helt lugnt.

- "Du är väl inte rädd för mig?"
- "Dina ögon lyser ju", pep jag.
- "Och vad kan då mina ögon göra dig?"

Jag hade inget svar på den frågan.

- "Katters ögon glimmar ju i natten." När han sa det slöt han samtidigt sina ögon till hälften och lämnade endast kvar smala strimmor av ljus som strålade ut i natten.

- "Katters ögon är en annan sak. De lyset inte så där", jag gjorde en svag gest med ena handen mot honom.

- "Lita på mig. Känn att jag är god och inte ond."

Han kom närmare mig och jag ryggade ofrivilligt för honom. Jag kände ju redan hans utstrålning. Det vara bara mina jordiska tankar som protesterade mot honom.

- "Jag vet att du är god, men..."
- "Jag vet, sa han mjukt."
- "Kom nu...." Han tog ett steg närmare mig.

- "Vi måste gå till mötesplatsen nu," sa han med lugn mörk röst.

Jag ryggade åter lite och höll min distans till honom.

- "Kom nu, vi går. Du behöver inte gå intill mig, gå efter du," sa han.

Så började vi gå åt det håll han kommit från, vi följde stigen in i skogens mörker. Jag gick bakom den högresta gestalten. Natten var lika tyst som vi, ingen av oss sa något. I mitt inre var känslorna fortfarande i uppror. Vi gick så ytterligare en bit, vek av från stigen åt höger och kom till utkanten av en rovåker. Här skulle landningen ske.

Månen lyste svagt upp oss men lämnade allt annat i mörker.

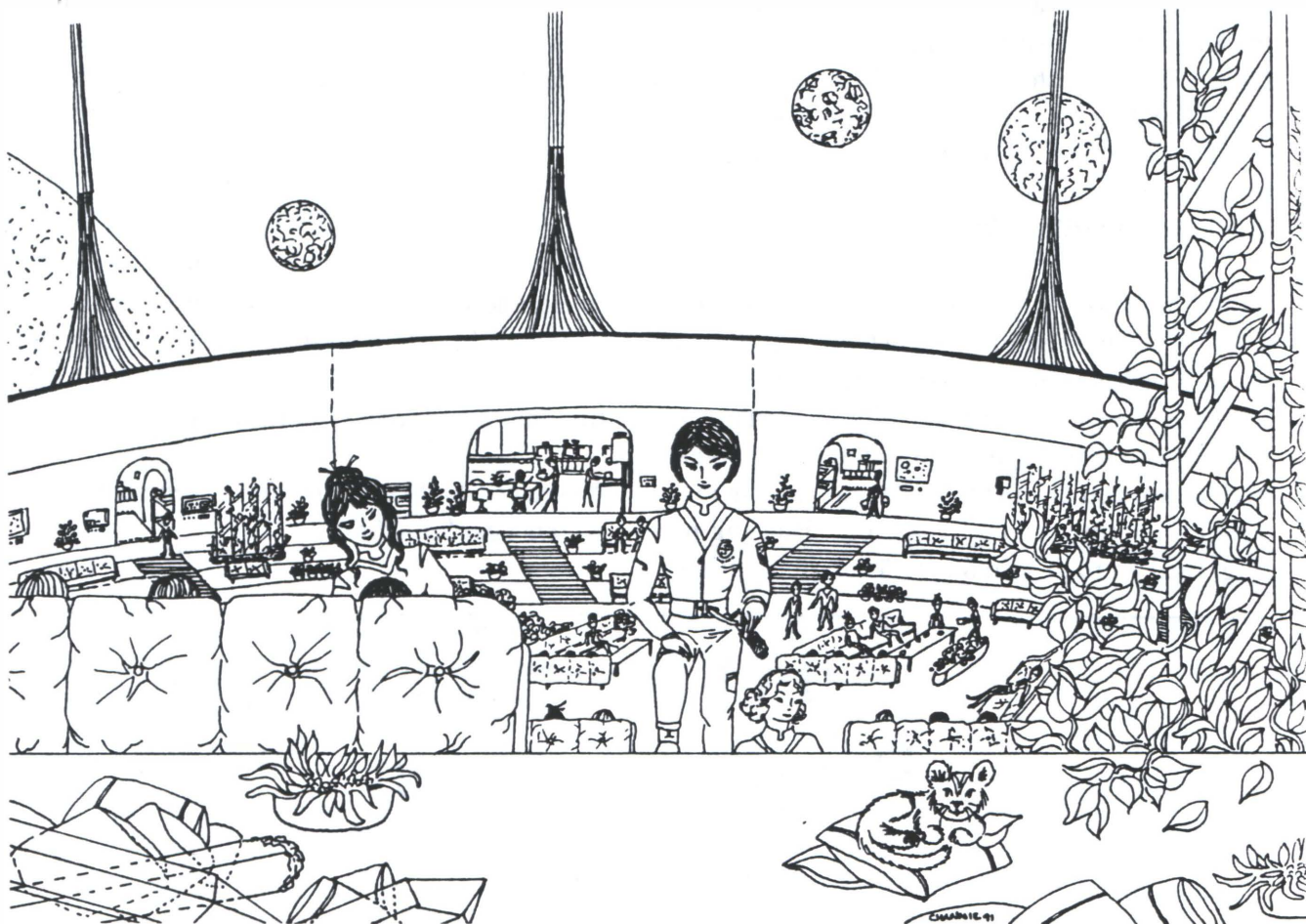
- "Lika rädd?" Han såg inte direkt på mig utan ställde frågan ut i luften. Kanske ville han inte vända sina lysande ögon mot mig igen.

- "Nej inte lika rädd", svarade jag med något osäker röst.

- "Bra", han log och visade upp en rad med lätt spetsiga tänder. Åh nej, varför sådana tänder!

- "Lilla vän...." Han sa det mjukt och tröstande. Det var få ord men betydelsefulla. Det låg stor ömhet bakom orden, för han hade hört mina tankar och nu skämdes jag över dem. Jag suckade djupt och försökte få kontroll över mitt inres stridande känslor. Jag hade nästan lyckats med detta, då en silverblänkande skiva sänkte sig ner från den stjärnklara himlen.

Det var ingen särskilt stor rymdfarkost. Jag antog att vi skulle ha en rendezvous med ett större skepp längre fram. Kanske skulle detta ske redan i utkanten av "mitt" solsystem. Jag fann att jag hade rätt i mitt antagande. Redan efter 6 minuters färd dockade vi till den större farkosten. När allt detta skedde låg vi bakom Plutos parallell-planet Ademenes, strax intill dess lilla ishöjda måne Orindo.

Väl inne i den större farkosten begav vi oss till dess översta rum. Detta tjänstgjorde som "vardagsrum". Stora mjuka soffor stod utställda lite här och var i rummet. Med hjälp av pastellfärger och ett stort antal blågröna bladiga växter, hade man försökt skapa en någorlunda trivsamt miljö. Detta var ursprungligen ett fraktskepp. Mycket i dess utformning hade gjort att jag förstod det.

Väl inne i lugn och ro hade mina känslor inför Alexis Yexes förändrats. Jag var inte längre rädd för honom. Nu studerade jag honom istället i smyg, medan vi intog en kopp rykande hett te. Kvinnan som serverat oss det hade hälsat hjärtligt på mig på utomjordiska. Agfall, hade hon sagt och jag hade svarat det samma.

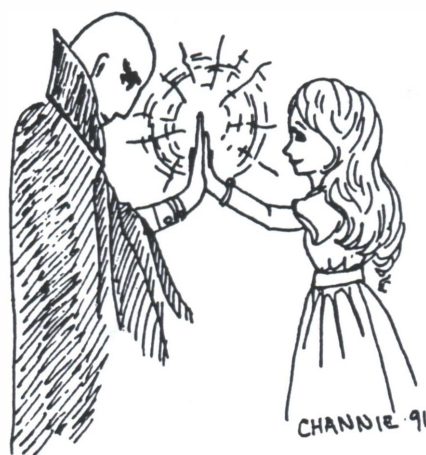
Men nu satt jag alltså och iakttog Alexis. Att han var lång det hade jag ju redan märkt. Nu när han tagit av sig slängkappan syntes kroppen. Han var smal med en maskulint vältränad kropp. Hans hand som nu höll i tekoppen hade långa smala fingrar. Ansiktet var kantigt med kalrundad hjässa. Hjässan och den raka näsan hade en ljusare färgton än resten av ansiktet. Valnötsbrun kan nog den färgen kallas, resten i en mörkt hasselnötsbrun färg. Ansiktet var mycket rynkigt som hos en mycket gammal man. Men hans utstrålning, gester och den humor som jag såg glittra i hans ögon kunde bara härröra från en ung man.

Så här inne i det upplysta rummet var hans ögon släckta. De hade en vacker ljust gröngul färg. De var inramade av långa tätögonfransar, som skulle ha gjort vilken jordisk fotomodell som helst mycket avundsjuk. De buskiga ögonbrynen som jag tyckte givit honom ett grymt utseende, gav honom nu en speciell charm som jag tyckte om. Han log mot mig, med en mun som hade nästan obefintliga

läppar. Inte ens hans tänder skrämde mig längre.

Så blev det att vi äntligen hälsade på varandra. Vi gjorde det nu, utan mina trångsynta vanföreställningar och fördomar.

Som elev möter lärare lade vi våra respektive vänstra handflator mot varandra. Ett skarpt ljus bildades runt dem som sedan strax åter försvann.

Så fortsatte vår resa. Vi drack teet, skrattade och pratade under tiden som farkosten förde mig mot ett nytt spännande äventyr ute i universums oändlighet. Denna gång var jag åtföljd av min nya lärare.

Än idag när vi träffas har vi roligt åt hur jag reagerade vid detta mitt första möte med honom. Alexis förblev min lärare i 4 år, men min vän för evigt. Jag har mycket att tacka honom för och tillägnar därför den sista raden till honom.

*Najha ese Aschn! Scharann e cama dorsa carim
Alexis egecha Adjann.*

Channie

UFO-Sveriges Rapportcentralen

0225 - 517 66
Berit Bergqvist

UFO före 1800

Vad som skulle kunna kallas den första officiella undersökningen av en UFO-observation ägde rum i Japan år 1235. Under natten till den 25 september observerade general Yoritsume och hans här, som var förlagda i läger, mystiska ljus på himlen. Ljusen sågs i sydväst i många timmar, de svängde, roterade och rörde sig i cirklar. Generalen gav order om en "vetenskaplig undersökning i full skala" av dessa egendomliga händelser. Den rapport som slutligen överlämnades till honom är hållen i den "lugnande" ton som återfinns i många sentida förklaringar till UFO-fenomenen. I huvuddrag lyder den: "Det hela är fullkomligt naturligt, general. Det är... bara vinden som kommer stjärnorna att flimra".

Många ovanliga himlafenomen återges i Japanska krönikor under medeltiden. Liksom i det västerländska samhället betraktades sådana händelser vanligen som "varsel", vilket ofta förorsakade panik och annan social oro. Här följer några exempel:

... den 12 september 1271 skulle den berömda prästen Nichiren just halshuggas i Tatsunokuchi i Kamakura, när det på himlen framträdde ett föremål likt en fullmåne, skinande och klart. Självfallet greps tjänstemännen av panik, och exekutionen genomfördes inte.

År 1361 dök ett flygande föremål, beskrivet som "trumformat, omkring sex meter i diameter", upp från innanhavet utanför västra Japan...

... den 8 mars 1468 flög ett mörkt föremål, som gav ifrån sig ett "ljud som ett hjul", från berget Kasuga mot väst vid midnatt.

Den europeiska uppteckningen av möjliga UFO-observationer fortsatte under 1500- och 1600-talet:

(år 1322) I nattens första timma den 4 november... sågs en eldpelare, stor som en liten båt, blek och blåaktig till färgen. Den steg upp från söder, korsade himlen i en långsam och högtidlig rörelse, och gick norrut. Ur den främre änden av pelaren slog en het, röd låga ut med väldiga ljusstrålar. Dess hastighet ökade, och den flög genom luften... (år 1387). I november och december detta år sågs en eld i skyn, likt ett brinnande och snurrande hjul eller en rund tunna av lågor som sände ut eld från ovan, och andra i form av en lång, brinnande stråle, under en stor del av vintern i grevskapet Leicester i England och i Northamptonshire.

(år 1461) Den 1 november sågs ett brinnande ting, likt en järnstång av ansevärd längd och lika stort som halva månen, på himlen över... Arras i Frankrike, under mindre än en kvarts timme. Detta föremål uppgavs också vara "format som ett fartyg, från vilket eld syntes slå ut".

Följande beskrivning från 1733 är en annan nästan klassisk beskrivning av ett av dessa skimrande, silverglänsande föremål som idag betecknas som flygande tefat.

Någonting på himlen som framträdde i norr men försvann ur min åsyn då det kom träd emellan och skymde sikten. Jag stod i en dal. Vädret var varmt, solen sken klart. Helt plötsligt visade det sig igen, och det for in och ut ur mitt synfält med

ett förbluffande, gnistrande sken. Färgen på detta fenomen var som putsat eller ny-skurat silver. Det for fram lika hastigt som en stjärna faller i natten. Men det hade en kropp som var mycketstörre och en svans som var längre än något stjärnskott jag hade sett... Nästa dag upplyste mr Edgecombe mig om att han och en annan herre hade sett detta sällsamma fenomen vid samma tidpunkt som jag. Det var ungefär 25 kilometer från den plats där jag såg det, och det höll en kurs från öster till norr.

Den som bevittnade denna händelse var en mr Cracker från Fleet, en liten stad i Dorset i England. Mr Cracker sa att han såg sitt "flygande tefat" mitt på ljusa dagen den 8 december 1733.

En medlem av Royal Society i London skulle just gå genom Saint James's park på hemväg från ett sammanträde den 16 december 1742 när han överraskades av en märklig uppenbarelse på himlen:

... ett ljus steg upp bakom träden och husen i söder och väster, vilket jag till en början tog för en stor raket. Men när det steg 20 grader rörde det sig parallellt med horisonten och rörde sig i vågor så här - han ritar en böljande linje - och fortsatte i nordöstlig riktning. Det verkade vara mycket nära. Det rörde sig mycket långt samt. Jag kunde följa det med blicken ungefär 800 meter. En ljus låga vändes bakåt av luftmotståndet. Från den ena änden utsändes det ett starkt ljussken och eld som av brinnande kol. Den änden var en ram som av järnstänger och helt ogenomskinlig för min syn. På en punkt på den långsgående ramen, eller cylindern, strömmade en svans ut i form av en ljusstrimma som lyste starkare på en punkt av stängen eller cylindern, så att den var transparent över mer än halva sin längd. Framänden på detta egendomliga föremål verkade vara ungefär en halv grad i diameter och bakänden nära tre grader lång.

Iakttagaren kallade sig "C.M.", kanske för att undgå den skepsis och det gyckel som han kunde vänta sig från sina kolleger i sällskapet.

Det sista året av 1700-talet hade sin beskärda del av himlafenomen. Ett nummer av Gentleman's Magazine innehöll följande historia:

Den 19 september (1799) såg hela England klockan 8.30 på kvällen ett vackert klot som strålade av vitt ljus, och som passerade från nordväst till sydöst. Det rörde sig snabbt, med en lätt skälvande rörelse, och ljudlöst.

Det ljus som det utsände var mycket klart, och några röda gnistor lösgjorde sig från det... Den 12 november passerade något som såg ut som en stor, röd eldpelare från norr till söder över Hereford och skrämde upp folk i Forest of Dean några kilometer längre bort. Blixtar av ytterst kraftigt, elektriskt slag föregick dess framträdande, och med en halvtimmes intervall, flera timmar före.

Detta var klockan 5.45 på morgonen... Denna natt lyste månen med ovanlig styrka, mellan fem och sex på morgonen, när klara ljus på himlen blev orörliga. Sedan exploderade de utan någon märkbar knall och passerade norrut, varvid de lämnade efter sig vackra svansar av svävande eld. En del var spetsiga, en del strålade. En del gnistrade och en del hade stora pelare... Den 19 november klockan 6 på morgonen skrämde befolkningen i Lincolnshire upp av skarpa blixtar som varade i 30 sek. från ett eldklot som passerade på himlen.

Källa: Jacques Vallee: "Passport to Magonia"

Jacques Vallee: "UFO's in Space:

Anatomy of a
Phenomenon"

Harald T. Wilkins: "Flying Saucers on
the Attack"

Fate, april 1951

"Möte med utomjordisk civilisation"

av Andreas Ohlsson

Sten Lindgren hälsas välkommen till Medborgarhuset i Stockholm denna fredag i februari. Vi är ungefär 400 förväntansfulla åskådare i salen ikväll. Jag hoppas innerligt att det inte skall bli något fiasko av det här som inte är ovanligt i sådana här sammanhang.

Sten Lindgren påstår sig ha en kontakt med en annan utomjordisk civilisation.

1962 på Stureplan i centrala Stockholm fick han först kontakt med "dem". En kvinna skickade, från sina ögon smala laserstrålar till honom. Han förstod genast, att hon inte var från denna planet. I Svepet 1989 framträdde Sten Lindgren i TV med bl.a. Daniel som Lindgren beskriver vara en kontaktman för utomjordingarna. Sten Lindgren upprepade mycket om sin telepatiska meddelanden som han fick från "dem".

(Min skeptiska hållning till hans föredrag började redan i inledningen då han helt plötsligt visar upp bilder tagna av Adamski. Sten påstår att han observerat UFO:s som liknar Adamskis bild, på en gatlykta i Berlin från 1945. Där börjar Lindgrens historia att svikta. Vet man att Adamskis gatlykta kan vara en bluff, så visar man inte en bild som kan vara förfalskad av honom och dessutom jämför man den inte med sina egna upplevelser, det tycker i alla fall inte jag.)

Dessutom sa han något om cirklar i vetefält i Sverige!. Vad jag vet så finns det endast en enda rapport (och den hittade man utanför Örebro) om en liknande cirkel som de som förekommer i England.

Lindgren jämförde Jordens utveckling med "dem" och fann att de ligger ca 800.000 till 900.000 år före oss i utvecklingen. En av deras baser skall ligga i

närheten av Stockholm. Det låter ju spännande att Stockholm och Sverige skulle ha en eller flera av deras baser, men Lindgren har faktiskt inga konkreta bevis på att de finns. En del av Er tycker kanske att det där med riktiga bevis inte kanske är så viktigt och jag kan hålla med om, att UFO:s kan vara något som man inte kan ta på, alltså byggda av något fast material. Men så länge Lindgren inte har några bevis kan han faktiskt inte övertyga mig.

Publiken verkade inte vara särskilt kritisk till hans berättelser. Det märktes bl.a. vid frågestunden efter, då man fick fråga Sten Lindgren om saker rörande denna utomjordiska civilisation.

Det var inte någon som överhuvudtaget ifrågasatte hans otroliga historier. Han visade en massa illustrationer men inte ett enda fotografi på den som han hade sett.

Det värsta var att han sa: att om man ville komma i kontakt med hans påstådda rymdbröder skulle man skriva sitt namn, adress och telefonnummer och lägga det i ett kuvert och ge det till honom om man ville bli kontaktad av denna civilisation!!!!

Det skulle vara mycket intressant att få veta om det var någon som gjort detta och sedan blivit kontaktad!

Man kan säga att Lindgren i alla fall var en bra talare. Han talade lugnt och övertygande.

Kanske är jag en träkmåns som skriver så här negativt men Sten Lindgrens historier gav inget trovärdigt intryck på mig.

(Skriv in och berätta om, vad Du tyckte om Stens föredrag.)

Andreas

Mystiska cirklar och utomjordiska varelser

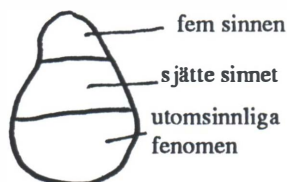
av Elsie-Marianne Molin

Måndagen den 25 mars höll Bertil Kuhlemann föredrag på Café Pan om UFO-fenomenet och dess betydelse. Han började med att visa diabilder över cirklarna i sädesfälten i England. Cirklar har observerats redan under medeltiden. Men de har tilltagit i antal under senare tid. Mellan 1919 och 1979 såg man ett 100-tal, 1987 75 st, 1988 110 st, 1989 305 st och 1990 600 st. De förekommer mest i maj-september. Stråna ligger nedtryckta i en spiral; de är inte avbrutna utan lever. I början observerades endast enstaka cirklar, sedan tillkom cirkelringar runt omkring cirklarna och även raksträckor. Sedan 1,5 år tillbaka har mönstren blivit alltmer komplicerade, Storleken kan variera från 0,5 meter upp till 300 meter.

I allmänhet ser man inte när cirklarna bildas, men vid några tillfällen har man sett orange kulor sänka sig ner över fältet. Elektriska fenomen förekommer. Kompasser bär sig konstigt åt inne i cirkelformationerna, och mikrofoner går inte att använda inne i cirklarna men fungerar utanför. Man tror att cirkelmönstren bildas på några få sekunder. En teori är att de skulle förorsakas av plasmavirvlar. Men eftersom mönstren är så komplicerade verkar det som om det skulle finnas en intelligent styrning. Finns det något budskap i mönstren?

Det som vi kan uppfatta med våra fem sinnen och våra mätinstrument kanske bara är toppen av ett isberg. Nedanför det ligger ett område som

vi kanske kan uppfatta med ett sjätte sinne. Och där nedanför kanske det finns utomsinnliga fenomen som vi inte alls har möjlighet att uppfatta.

Bertil Kuhlemann höll upp ett rödgult äpple i luften. Om man trycker det mot en stämpeldyna

och sedan mot ett papper får man ett avtryck av äpplet. Men den som bara ser avtrycket kan inte bilda sig en föreställning om hur äpplet ser ut. Det kanske är likadant med cirklarna i sädesfälten. De kanske bara är ett avtryck av något mångdimensionellt, som vi inte kan uppfatta och föreställa oss.

Sedan övergick Kuhlemann till att tala om UFO:s. De gör 90 graders eller 180-graders vändningar, omöjliga accelerationer, förorsakar elektromagnetiska störningar, brännskador m.m. På senare tid har tillkommit s.k. "abductions", ombordtagningsfall. Det verkar som om en del abductionsfall är psykiskt betingade. Den "ombordtagne" är kvar på marken, slumrar till ett litet tag och tycker att han blir förd till ett rymdskepp.

Astronomen Allen Hynek var från början mycket skeptisk mot UFO-fenomenet men blev med tiden mycket intresserad när han upptäckte att det fanns en massa oförklarliga iakttagelser. Han sade 1983 att lösningen på UFO-gåtan kommer vara sådan att vi idag inte kan göra oss en föreställning om dess natur.

På 1700-talet kunde ett 20-tal vetenskapsmän veta allt om den vetenskap som fanns, men nu är alla specialister. Vetenskaplig arbetsmetodik måste anpassas efter ämnesområdet. Inom naturvetenskapen kan vi ofta använda mätinstrument, och inom samhällsvetenskap kan vi göra vissa mätningar. Men i UFO-forskning får vi lita till en observatör som gör UFO-observationer. Vi kan ju inte sätta upp mätinstrument och begära att det nyss inträffade UFO-fenomenet skall upprepas. Vetenskaplig metodik är grundad på sunt förnuft inom UFO.

Det är inte lätt att få resurser från samhället till

UFO-forskning, eftersom UFO:s inte finns. "UFO:s kan inte finnas, och därför finns de inte".

Men UFO:s finns. I URD (UFO-Rapporterings- och Datasystem) finns ca 1000 rapporter samlade. Där finns uppgift om observationsplatser, tidpunkt, iakttagarens ålder och kön, föremålens form och storlek m.m. Storleken kan variera från 0,5 meter upp till över 300 meter. Det ungefärliga avståndet från iakttagaren till föremålet finns också registrerat. UFO:s finns av många olika utseenden; de kan vara transparenta, de kan sända ut blixtrar och man kan se varelser.

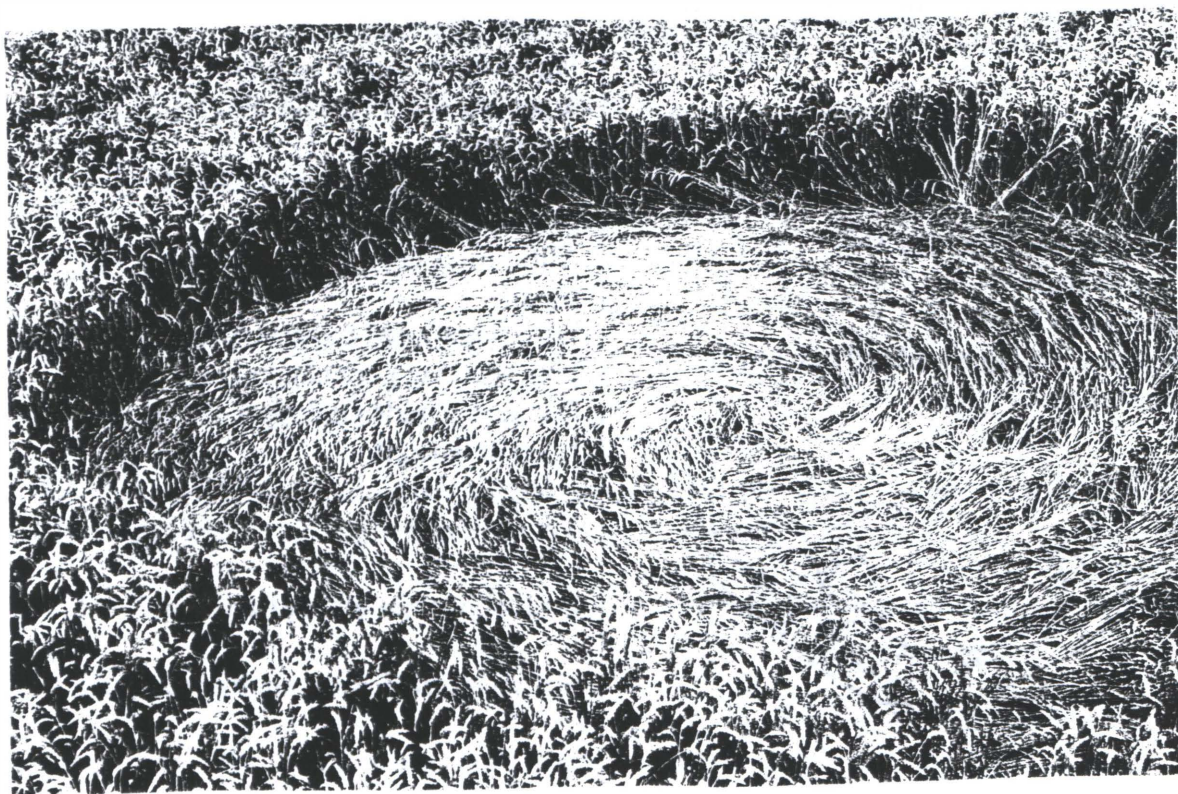
Så här långt handlade föredraget mest om observerade fakta om cirklar och UFO:s, men efter pausen svävade föredragshållaren på fantasins vingar in i en annan verklighet. Han talade om att makarna Brad och Francie Steiger har skrivit en bok som heter "Star People" (människor från stjärnorna). Den handlar om människor här på jorden som har vissa ovanliga egenskaper, t.ex. låg kroppstemperatur, lågt blodtryck, ett extra revben eller en extra ryggkota. Det beror på att de är avkomlingar till utomjordiska besökare, som det mytologiskt berättas om hos olika folkslag.

Daniel Fry har i boken "Utvecklingens kurva" berättat om att han träffat en besökare från andra stjärnsystem. Det är bara den svarta rasen som har rent jordiskt ursprung. Alla andra raser har blivit hitfödda under olika perioder av jordens utveckling när deras gamla hem hade förstörts.

I UFO-litteraturen omtalas att det finns utomjordiska sammanslutningar som heter Cosmic Brotherhood och White Brotherhood. Den förstnämnda arbetar inom den fysiska dimensionen, men den andra endast inom den andliga dimensionen.

Mediet Mariana Stjerna brukar ha kontakt med en andevarelse som heter Sergej. Hon frågade Sergej om det fanns någon mening med mönstren i cirkellarna. "Ja", svarade han, "alla planeter är mycket upprörda över vad som sker på jorden. Om ondskans demon släpps ut över världen, kommer det bli ett ingripande från era bröder ute i rymden.

Det är meningen att ni skall söka reda på den urgamla betydelsen av cirkellarnas symboler och förstå vad de innebär. Särskilt utsända farkoster skapar figurerna i sädesfälten med värmestrålar som liknar laser.

Och beträffande UFO:s yttrade Bertil Kuhlemaan:
"Betydelsen av UFO-fenomenet för mig är att
konfrontera ett sovande medvetande med tanken
att det kanske är dags att vakna nu, att stiga upp på
en annan nivå."

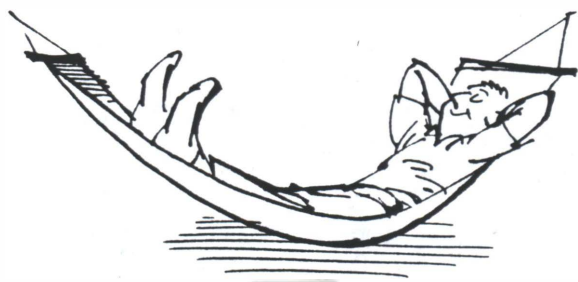
Så var det slut på föredraget och en frågestund
följde. En dam frågade om det kan inträffa att
endast en person i ett sällskap ser ett UFO och de
andra inte ser någonting. "Ja", svarade Bertil
Kuhlemaan, "det kan finnas fall där fem personer
ser ett UFO, men det kan också vara så, att två
personer ser det, och att de andra tre inte ser
någonting. Jag kan mycket väl tänka mig att det
har med varseblivningsförmågan att göra."

Bertil Kuhlemaan är en mycket underhållande
talare och det ca 2,5 timmes långa föredraget
följdes av en intresserad publik i Café Pans nästan
fullsatta föredragssal ända till slutet.

Men det gäller att kunna skilja på fantasi och
verklighet. Jag tror säkert att det kan finnas en
större verklighet än den som vi uppfattar med
våra fem sinnen. Vi kan t.ex. inte se eller höra de
radiovågor som finns runt omkring oss i luften.
Men därifrån är det ett långt steg till att fantisera
om rymdbröder och att vi härstammar från andra
planeter. Vår uppfattning om naturen måste grunda
sig på fakta och inte på fantasier.

Elsie-Marianne Molin

- Hur lång semester har Du?
- Två månader.
- Så mycket?
- Ja, först har jag en månad och sen har
chefen en...

Tävlingen i nr 1 Hjälp oss skaffa nya medlemmar

Vi har fått 20 st nya medlemmar, men det är bara
3 personer som har sânt in tävlingsformulär med
varsin ny medlem. För att det ska bli så rättvist
som möjligt, får dessa tre var sitt 180 minuters
videoband + en Post-it hållare med block.

Vinnarna är Eva Karlsson
 Andreas Ohlsson
 Gunnar Wennberg

Videobanden och hållaren kommer att sändas till
er snarast.

Trots att vi har fått många nya medlemmar, har vi
ändå inte gjort någon större ökning i antalet
medlemmar. 13 medlemmar har ej förnyat sitt
medlemsskap från föregående år.

Totalt medlemmar t.o.m. april månad är 44 st.

Tänk positivt!

Säg till Dig själv varje morgon
det här blir en fin dag!
Jag klarar av mer än jag tror!
Ingenting blir bättre för att man
oroar sig!
Man kan aldrig göra mera än sitt
bästa!
Alltid finns det något att glädja
sig åt!
Jag känner mig i utmärkt form!
Idag skall jag göra någon glad!
Det är ingen idé att deppa!
Livet är härligt!

Var optimist!

Ett litet positivt bidrag från

Gunnar Wennberg

Stockholms UFO-förenings Årsmötesprotokoll 20 februari 1991

P.1 Årsmötets öppnande

Göran Norlén öppnade mötet och hälsade medlemmarna välkomna

P.2 Årsmötets behöriga utlysande

Godkändes

P.3 Fastställande av dagordning

Dagordningen godkändes

P.4 Val av ordförande och sekreterare vid årsmötet

Till ordförande valdes Göran Norlén, sekreterare valdes Ulf Staflund

P.5 Val av två justerare till årsmötesprotokollet

Nils-Olof Nilsson och Gunnar Wennberg valdes till justerare

P.6 Styrelsens verksamhetsberättelse och kassarapport för det gångna verksamhetsåret. Revisorernas berättelse

Resultat- och balansräkning delades ut till mötesdeltagarna.

P.7 Beslut om ansvarsfrihet för styrelsen 1990

Ansvarsfrihet för interimstyrelsen beviljades av mötet.

P.8 Val av ordförande 1991

Inga-Lill Wallin valdes till ordförande

P.9 Val av fyra ledamöter till styrelsen 1991

Ulf Staflund, Elsie Molin, Andreas Ohlsson, Gunnar Wennberg, valdes till ledamöter till styrelsen 1991.

Val av föreningstecknare/Kassör och justerare sker vid styrelsens sammanträde den 14/3.

P.10 Val av två suppleanter till styrelsen 1991

Clas Svahn, Nils-Olof Nilsson, Jan Johansson valdes till suppleanter 1991

P.11 Val av två revisorer

Gunnar Holm och Åke Blomstrand valdes till revisorer 1991

P.12 Val av två ledamöter till valberedning

Valberedning Göran Norlén, suppleant Kurt Hedman

P.13 Val av ett ombud och en suppleant till UFO-Sveriges riksstämma i Tällberg 1991

Inga-Lill Wallin valdes till ombud. Ingela Sundin valdes till suppleant.

P.14 Motioner, beslut

P.15 Skrivelser, beslut

P. 14-15 Inga motioner eller skrivelser hade inkommit

P.16 Stadgeändringar, beslut

Inga ändringar

P.17 Medlemsavgiftens storlek 1992

Medlemsavgiften höjdes till 90:-, pensionärer och studerande 45:-

P.18 Övriga frågor

Namnet på föreningens tidning: Det nya namnet på tidningen diskuterades
Nytt namn, Stockholms UFO-Nytt

Lokalfrågan: Svårt att få tag på lokaler till rimligt pris.

Förslag på lokal, Jan Johansson har tillgång till
lokal i Husby.

Elsie Molin lyssnar på lokaler i Stockholm.

P.19 Avslutande av årsmötet

Göran Norlén tackade deltagarna för visat intresse.

Man lär aldrig förgäves,
inte ens strunt.

Hjalmar Bergman

Återgivning av originalartiklar ur informationsbladet får ske endast om källan anges:
Stockholms UFO-förenings informationsblad